

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil 16. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisni se ne vračajo. — Inserati: Šeststopenjska petič-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 2 gl. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 136.

V Ljubljani v četrtek, 18. junija 1885.

Tečaj II.

Novo angleško ministerstvo.

Ako je verjeti novejšim poročilom, ki prihajajo iz Londona, odločil se je lord Salisbury, prevzeti sestavo novega ministerstva. Da njegova naloga ni lahka, je pri obstoječih razmerah umevno. Da bi znalo veselje, ki se je bilo konservativne stranke polotilo nad padcem Gladstonovim, sčasoma izginiti ter spremeniti se v grenko skrb, izrekli smo uže zadnjič. Saj je pa tudi malokdaj stopala kaka stranka v neprijetnejših razmerah na vladno krmilo, kakor stopa sedaj Tories-stranka. Ako človek stvari natančneje premišluje, dozdeva se mu res, kakor bi bila dosedanja večina iz golo škodljivosti pripomogla konservativcem do nepričakovane zmage. Ako bi do sedaj vladajoča stranka z Gladstonom in njegovim kabinetom več zadovoljna ne bila, pri kolikih prilikah bila bi se lahko od njega obrnila! Ni li imela vzroka dovolj, privesti ga do padca tedaj, ko je zaradi izgube Kartuma in smrti Gordona bila nejevolja malo da ne vsega angleškega prebivalstva do vrhunca priklopila, ko je angleška armada izgubivši toliko mož in prelivši toliko krvi sramotno začela umikati se Mahdijevim četam? Bi li bilo kaj čudnega, ako bi se bil Gladstone moral s premierjevega stola umakniti tedaj, ko se je zapletel v diplomatični prepir z železnim kancelarjem gledé afrikanske kolonijalne politike, kateri se je končal tako malo častno zanj in za angleško ljudstvo sploh? In ko je Anglija podlegla tam, kjer je od nekedaj občutljiva, v Aziji namreč, svoji nevarni sosedni Rusiji nasproti, ali se ni čudil ves svet, da se Gladstonovo ministerstvo zamore še držati, da ima v zbornici še večino za seboj?

Ako bi bila Gladstonova vlada pala tedaj, umevno bi bilo to čisto samo ob sebi. A večina, na kojoj se je Gladstone opiral, ki ga je v tolikih

kočljivih slučajih rešila, zapustila ga je v trenutku, tega nihče pričakoval ni. Kedo se bode tedaj čudil, ako se sluti, da se je to le zaradi tega zgodilo, da se konservativna stranka vjame v lastno past?

Vse napake, ki jih je Gladstonova vlada zakrivila, obsojali so konservativci dan na dan. Čuti bila je iz njih ust najhujša graja, o vladinem postopanju v Egiptu in Sudanu, očitalo se je premierju, da se spušča nepremišljeno v diplomatične boje, s srdom in jezo povdarjalo se je, da je v Afriki in Aziji spravil Anglijo ob staro njeno veljavo. Sedaj je na enkrat opoziciji dana priložnost, da pokaže, kaj more. Gladstone stopil je s premierjevega stola, lord Salisbury, glava dosedanje opozicije, vseda se nanj. A kako s teškim srcem! Kaj je storiti v Egiptu in Sudanu, kaj v Afganistanu? Pričeti na novo boj tu in tam? To bi se moralo zgoditi, ako hoče ostati opozicija zvesta dosedanjim svojim nazorom, ako hoče dokazati, da vse njeno obsojevanje prejšnje vlade in njenega delovanja ni bilo samo golo besedičenje, govorjeno jedino le za to, da jo je pobijala na ta način, ker boljega orožja proti nji imela ni. Če se pa v istini odloči za to, da s orožjem roki v priborí Angliji v Afriki in Aziji prejšnjo avtoriteto, potem je pa pač mogoče, da mogočna pomorska vlast doživi še večje ponižanje, nego se je to pod Gladstonom zgodilo. Kajti to, da je Angleška podlegla in da je Gladstone odločil se z Rusijo mirnim pótom pogoditi se, morda ni pripisovati toliko njegovi boječnosti in neodločnosti, nego dobremu poznanju dejanskih razmer. Nikakor ni Gladstonova krivda, da angleško vojstvo ni tako, kakoršno bi moralo biti in da se v nikakem oziru ne more meriti in primerjati armadam drugih evropskih vevlasti, osebiti tudi ruski. Vse to bode pač tudi Salisburyju in stranki, ki za njim stoji, znano. Za to je veselje, ki jo je prvi trenotek

zmage navdalo, tako hitro potihnilo, za to je sedaj takó težko spraviti skup potrebne možé za novi kabinet.

Iz vsega tega razvidno je, na kako nestanovitna tla se podajajo možje, ki hočejo prevzeti vladno krmilo ob Temzi. Da bi pa nove volitve v tem oziru kaj predrugačile, da bi okrepčale konservativno stranko, tudi nikakor ni pričakovati. To bi se sicer znalo tedaj zgoditi, ako bi se Salisburyju posrečilo, dobiti Irce na svojo stran. Da bi se pa nagnjenje teh ne dalo tako po ceni doseči in da bi vlada morala dosedanje postopanje Irski nasproti bistveno spremeniti in prešuje razmere vseskozi predrugačiti, ako bi to doseči hotela, je očitno. A kakor hitro se to zgodi, kakor hitro se Salisbury za to odloči, ima nasprotnike v lastnem taboru, in primoran je, ali postati ves drugi, nego je bil prej, otresti se mora načel svoje stranke, ali pa mora zopet umakniti se s premierjevega stola. Vsakako je kabinetno vprašanje ob Temzi zelo zamotano, in zanimljivo bo videti, kako se bo rešilo.

A še nekaj je, kar se prezirati ne sme. Če prejšnja vladna stranka ni uže nalašč in iz uzrokov, ki jih nekateri domnevajo in ki smo jih gori omenili, dopustila, da je opozicija na enkrat prišla do večine, zgodilo se je to pač le bolj slučajno. Nikake dvojbe ni, da imajo pristaši svobodomiselné stranke še vedno večino in da jim je pri prvi priložnosti možno zopet vreči ministerstvo, katero je vzeto iz nasprotne stranke, od koje jih loči toliko stvari, da niti misliti na to ni, da bi se te dve stranki kedaj združili ter skupaj podpirali jedno ministerstvo. Nabajamo tedaj čuden slučaj, da se vlada zamore le tedaj držati, ako jo nji nasprotna stranka podpirati hoče. In res čujejo se glasi, da je Salisbury le pod tem pogojem sprejel sestavo novega kabineta, ako se

Listek.

Gospica, za možitev godna.

(Iz „Kuryera Warszawskiego“ prel. A. Sušnik.)

To je najusrečnejše bitje pod solncem, porokó mnogi . . . . .

Največjim vspehom novodobne civilizacije pristevamo s ponosom zrušenje sužnosti.

A vse inace je . . . . .

Prejšnja sužinja, dasi je bila izpostavljena vsakeršnim muham svoje veliteljice, dobrim in hudim, bila je vendar svobodnejša, nego dandanes gospodičina, ki je zrela za možitev.

Pri sužinji je bil vsaj duh sloboden, ona je smela slobodno misliti, česar je hotela, da le nikoli tega svojega mišljenja ni pokazala tudi dejanski.

Gospodičina, zrela za možitev, doraslo dekle, še misliti ne sme . . . . .

In čemu tudi? Mišljenje vbija po nepotrebnem glavo, deklici odjemlje mladostne pojme, svežost, naivnost in konečno lastnost, koja se najbolj na ujej ceni — popolno znanje o vsakeršnih stvareh.

Gospica, godna za možitev, tudi misliti ne treba.

Konečno bi si mogla izmisliti kaj nedobrega — dalje budi mišljenje ves drug smer samočnosti, lastno pozorovanje o mnogih rečeh, skratka rečeno, neko individualnost.

Toda to diši po emancipaciji in gospica za nič na svetu ne sme biti obdolžena tako gnjusnega zločina, in na vse zadnje — Bog naj tega ne pripusti v nesrečni uri — konečno bi „vlekla ploha“, ne omožila bi se ter ostala samica . . . . .

Dokler gospodičina ne dovrši deklishe šole, niti pomisliti ne sme na tako predčasno reč, kakor je možitev . . . . .

Kakor hitro pa ostavi dekliski zavód, dovolijo jej obleči dolgo krilo, razčešejo jo novošegno ter jej povedó, da je sedaj treba misliti na možitev . . . . .

Od tega trenutja meri vsak korak, pogib, pogled in dejanje dekličino izključivo v dosego tega odločenega jej cilja.

Od te dóbe je gospodičina pod najstrožjo kontrolo, niti z besedico ne sme se izdati, česa da v istini ni, ona ne sme biti nikoli sama . . . . .

Odvzeta jej je vsaka prostost. Če je veselega značaja, ne sme se s tem izdati, kajti znali bi reči, da je razposajena, lehkovažna, in lehkomiselné gospodičine ne dobé moža . . . . .

Ne sme se zamisliti, kajti lahko bi se reklo, da je zaljubljena, kar bi le odganjalo od nje ženine.

Zamišljena more biti le onemu, kogar to zanimlje, ki hrepení po njeni naklonjenosti, ki . . . . .

A tudi žalostna ne sme biti, ker bi jo imeli za sentimentalno in sentimentalnost torej nič ne veljá. Občutljive gospodičine ne vlové moža.

Ne sme biti bolehná, in če bi jo tudi mučila migrena in boleli zobje; tudi kašljati ne sme. Bolne gospodičine se ne pomožé, ker se kandidati ženitovanjski bojé vedne bolezní v domačnosti,

udje svobodomiselnih stranke v spodnji zbornici zavežejo, da mu ne mislijo do prihodnjih volitev odreči svoje moči.

Iz Italije.

P. C. — Pred nekaterimi dnevi je bilo še videti, da se bode posvetovanje o državnem proračunu mirno izvršilo ter ne bode dalo opoziciji povoda za nove napade na zdanjo Mancinijevo politiko, a situacija se je nenadno spremenila vsled angleške ministerske krize. Osebni sovražniki Mancinijevi so hoteli to priliko porabiti, da naslikajo — se vé da po svoje — nevarnosti, ktere bi pri odstopu ministerstva Gladstone prišle čez Italijo. Mancinijevi sovražniki skušajo uže oznanjati čudečemu se svetu, da za Gladstonom in Granvillom mora odstopiti tudi nepogojno Mancini, ker se je ta z angleškim kabinetom predaleč spustil v zvezo, da bi lahko računati mogel na dobro sporazumljenje z njegovim naslednikom.

Ves svet vé — in to se je tudi oficijelno konstatovalo, da se med Italijo in Angleško ni sklenila nikaka taka pogodba, katera bi Italijo na katerikoli način ali odstopajočemu angleškemu kabinetu nasproti na kake dolžnosti vezala. Italija je — kar so ob svojem času Mancinijevi nasprotniki ostro grajali — šla brez kake posebne obvezanosti v Massauah ter se do zdaj še nikdar resno bavila z idejo vkupne kooperacije v Afriki, eventualne ekspedicije v Kasalo ali Suakim, še mej pa v Sudan, celó o vkupni akciji Italije z Anglijo v Egiptu se ni govorilo. Italija stoji, kakor rečeno, prosta vsake obvezanosti Angliji nasproti; gospod Mancini pa je razumil gojiti med obema državama in obema vladama pristrčno sporazumljenje, tako da so zdanje medsebojne razmere najboljše. Kdo bi pač mogel misliti, da bi odstop Gladstonovega kabineta mogel imeti moteč značaj na razmere med Londonom in Rimom, ter da bi spodkopal tudi Mancinija.

Če se zdanja angleška ministerska kriza konča s padom Gladstonovega kabineta ter pride vladna moč v roke Salisburyja ali kakega drugega vodje konservativne stranke, more taka sprememba ministerstva med Italijo in Anglijo obstoječe prijazne razmere samo utrditi, kajti znano je, da je konservativna stranka mnogo bolj voljna nego liberalci, oslanjati se na sporazumljenje Anglije z osrednjimi vlastmi, in Italija kot zaveznica osrednjih vlastij more torej tudi računati na prijazno mišljenje nove angleške vlade. Nasprotno pa dobi Italija večjo akcijsko svobodo, ker se jej ni treba več bati, da bi s pristrčnimi razmerami Anglija vzbudila nevoljo v Avstriji in Nemčiji, kjer tudi niso gojili posebnih simpatij za Gladstonov kabinet. Torej ni prav nobenega razloga, da bi iz pada Gladstonovega kabineta sklepali na položaj Italije, in nasprotniki Mancinijevi tudi s svojim namerananim novim napadom ne bodo dalje ničesar do-

stroškov za zdravnika in lekarja in drugih jednacij skrbij.

Tudi mnogo čitati ne sme, znalo bi se pripetiti, da bi vendar le preveč čitala in konečno bi jo mogli smatrati za preučeno. Učene ali celó razumne gospodičine preplašé ženine.

Dalje ne sme tudi — Bog varuj — izraziti o kaki zadevi svojo lastno sodbo. O tem so uže menenja ustanovljena, koja so izrazili razumnejši ljudje nego ona in ker ni, kakor pravi Ben Akiba — pod solncem nič novega, kar ni uže bilo na svetu, torej gospodičini zadostuje nekoliko na pamet naučenih fraz.

Ljubiti pak sme godbo, cvetke, pomlad, razkošne razglede, toda ne sme se z njimi preveč pečati. Konečno bi jo znali smatrati za plitvo in po plitvih devojčicah ne poprašujejo preveč.

Najpametnejše je, da se priučí na glasoviru nekoliko komadov, in da pozna imena nekaterih cvetic, kajti tem načinom v družbi zamore s svojo učenostjo oblaževati poslušalce.

Še bolje pa je, da si pamti, kedo in kje je te komade (točke) komponiral (recenzenti dnev-

segli, nego da se bode konstatovalo, da se javno mnenje v Italiji ne zloga z njimi ter da priznava modro in lojalno politiko Mancinijevo.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Po nekaterih listih razširjena je vést, da bode v novem državnem zboru prevzel mestu barona Conrada kdo drug naučno ministerstvo, istotako, da dobi novi parlament drugega predsednika. Za dr. Smolko je baje posel državnozbornskega predsednika pretežaven, na njega mesto da se postavi kak Čeh. Nekatera poročila pa pravijo, da bi postal predsednik poslanski zbornici. Te vésti vendar še niso potrjene z merodajnega mesta.

Srbsk list iz Belgrada prinaša vest, kateri pa se more pripisovati malo verjetnosti, da je srbska vlada sklenila z Avstrijo vojaško pogodbo, da smejo iti avstrijske čete skozi srbsko ozemlje. Okrajnim in občinskim oblastvom, da se je uže zaukazalo, da ne smejo nikakor ovirati avstrijskih čet, marveč jim pomagati ter jih spremiti do meje. Tako piše srbsk list, kar pa je najbrže žurnalistične domišljije izrodek.

V Brnu vršili so se v torek obžalovanja vredni izgredi. Uže delj časa je bil med delavci tovarnarji prepir zaradi preračunjanja najjsturnega delavskega časa. Tovarnarji so z ozirom na razne presledke v delu zjutraj, opoludné in popoludné računali delavski čas od 6. do polu 7. ure zvečer. Delavci pa so zahtevali, naj se delo preneha ob 6. uri. Vojake, kateri so hoteli napraviti red, napali so delavci s kamenjem. Še le okolo polnoči razpodili so vojaki razgrajalce. Več vojakov in delavcev je ranjenih. Delavci so se po krivem uprli, v tem slučaju govori jasno zakon za tovarnarje. Zaprli so petintrideset oseb.

Ogerski uradni list objavil je naredbo komunikacijskega ministerstva, katera določuje, naj se služba pri poštnih uradih ob nedeljah omeji.

Tuje dežele.

Včeraj zjutraj ob 9. uri umrl je zopet jeden nemških slavnih poveljnikov, fm. Edvin baron Manteuffel, za vnetjem pluč. Manteuffel narodil se je dné 24. februarija 1809 v Draždanih. Odlikoval se je po svoji hrabrosti v mnogih vojnah ter si pridobil popolno zaupanje cesarjevo.

Angleška ministerska kriza je torej prestana. Salisbury sestavil bode kabinet, on bode načelnik ministerstvu ter prevzame portfelj za vnane zadeve; Curchill pa prevzame indijski portfelj. Toliko je za zdaj znano o novem kabinetu. Kako dolgo pa se bode moglo obdržati novo konservativno ministerstvo nasproti liberalni večini v dolenji zbornici — kdo vé. — Kraljica odlikovala je odstopivšega Gladstona z grofovskim naslovom v priznanje njegovih zaslug za Anglijo.

nikov so vsaj napisali, kako so bili igrani), in vedeti, na katerem kraji cvete ta in ona cvetlica, in to uže zadostuje, da jo smatrajo v pogovoru jako kratkočasno in zabavno.

Na plesu, v koncertu ali bazaru se tudi ne sme predolgo razgovarjati samo z jednim in istim gospodom, ker bi s tem ostale mladeniče odganjala, se vé da izjemo dela, če je oni gospod splošno znan kot njen čestilec. Toda tudi tú je treba dati pozor, kajti kedo vé, ne spremeni-li ta obožavatelj jedenkrat svojega menenja?

Na noben način se pak ne sme gospodičina mëniti s takimi mladeniči, ki bi bili za njo neugodna partija. Ko bi dovolila vsakemu z njo govoriti, postala bi vsakdanja in pošteni kavalirji bi se mogli nad tem spodtikati. Pod nobednim pogojem se ne sme i prepirati o pomenu važnejših vprašanj. Mlada gospica (in gospodičina, ki se moží, je vselej mlada) ne treba biti razumna in ni jej treba tega tudi očito kazati, da znabiti vendar česa bolje vé, nego starši ljudje. Gospodje modrosti pri ženah ne ljubijo.

Dopisi.

V Ljubljani, 16. junija. (Izv.dop.) Učiteljska konferenca za mesto Ljubljano vršila se je 11ega t. m. Iz poročila gosp. nadzornika direkt. Hrovata posnamemo, da je bil z vspehi, disciplino in šolskim obiskovanjem skoro povsem zadovoljen.

Na dnevnem redu je bil učni načrt za realije vsled dotičnega ministerskega ukaza. Poročala sta prav stvarno gospoda Pavlin in Travnar, in se je sklenilo, da se obe poročili izročite dež. šolskemu svetu s prošnjo, da bi oni pri sestavi novih učnih črtežev na nje oziral se.

Gledé učnih knjig se je v toliko premenilo za prihodnje leto, da se uvede v odslej čisto slovenski I. razred deloma Praprotnikov, deloma Razinger-Žumrov slov. abecednik, v II. razred vseh mestnih šol pa novo prvo berilo in slovnica od Razinger-Žumra, v I. razred nemške mestne šole pa „Fibel von Jos. Heinrich“.

Za bodočo šestletno dōbo sta bila v c. kr. mestni šolski svēt voljena gospoda Raktelj in Žumer, v knjižnično komisijo dosedanji (gospodje Kokalj, Belé, Žumer) in v stalni odbor tudi dosedanji (gospodje Praprotnik, Raktelj, Tomšič in Žumer).

Razne vesti.

— (Gotov pomoček proti trtni uši) baha se, da je iznašel nek burgundsk kmet, imenom Dodville. Videl je namreč na svojem potovanji, vzlasti na otoku Réunion, da koloni in črnci na onih otokih ne prizanašajo le krilatcem, ki obilo mrčesa pokončajo, temveč goné na polja tudi domačo perjad, kokoši. Od tedaj, pravi Dodville, gonil sem tudi jaz v vinograde domačo perjad, ki je trtnih uši iskala. Druzega ni treba, nego od junija do septembra v vinograde zagmati toliko perjadi, kolikor se mēni, da je bode zadostovalo, ona polagoma pokonča od trsa do trsa leteče uši. On sam kakor trdi, rešil je tem dva lepa vinograda.

— (Pomoč zoper krvotok iz nosa.) Francoski časniki trdé, da se krvotok iz nosa hitro ustavi, ako se v nosnice vtakne kos zelenega peteršilja. Ker je nasvetovano sredstvo povsod pri rokah ter ni nevarno, zato se lahko prepriča vsak, komur rada kri iz nosa teče, je li omenjena trditev resnična.

— (Lastavica kot pismonoša.) Ko so se lansko jesen poslavljale lastavice iz naših mrzlih krajev, vjel je knjigovez M. v Ronneburgu lastavico, ki je gnezdila v njegovi hiši, ter ji je z oljem namočen papirček prišil na repko z napisom: „O lastavica, o lastavica, kje si pač čez zimo?“ Ko se je vrnila gorka spomlad, prišla je tudi stara znanka iz dolzega potovanja v knjigovezovo hišo nazaj. Imela je zopet v olji namočen papirček na repku z napisom: „V Florenci, v hiši Castellarija. Najlepše pozdrave prinašam vam od tam!“

Tudi ne sme izgovarjati imen nekaterih pisateljev in vedeti za njih existenco, dasi je i skrivaj od prve do poslednje besede prečitala vsa njih dela. Vedeti tudi ne sme naziva nekaterih věd, kakor so na pr. zdravništvo, modroslovje in, odpustite — anatomijo. V istini se je pak učila skoro vsaka bajeslovje, v kojem so se jej predočile različne okoliščine, spodbujajoče jo k premišljevanju, toda za njo se niti ne spodobi vedeti, kaj je to rodbina, kaki so njeni zakladi, kako se tvori in kakovo ulogo v njej igra žena.

Eh, čemu pa tudi? Po poroki bo dosti časa imela, za vse to poizvedati, ali misli mlade gospice imajo biti čiste kot kristal. Ako v njeni prisotnosti nastane o kacem tu imenovanih predmetov govoric, ne sme gospica, ki je godna za možitev, prav nič razumeti, celó pojma ne sme imeti o rečeh, koje inače ona izborna pozna.

Možno da vprašate: Kaj je torej dovoljeno gospodičini, ki je godna za možitev?

Odgovor na to je lehák: Dovoljeno jej je, se omožiti.

A kako to doseči?

Domače stvari.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

Dne 16. t. m. imel je mestni odbor ljubljanski javno sejo. Predsedoval je župan Grasselli; navzočih bilo je 23 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika bila sta imenovana mest. odbornika dr. Starč in Trtnik.

Gospod župan izreče zahvalo tovarnarju in trgovcu Zeschkotu za darilo v podporo mestnih ubožcev.

Mest. odb. Murnik poroča v imenu stavbinskega odseka o uže sprejetem predlogu mestn. odbornika Valentinčiča gledé upeljave plinove razsvitljave do št. Peterske cerkve. Plinova razsvitljava razširila se bo do udmatske mitnice, saj bodo stroški, katere bo imelo plačati mesto, znašali samo 692 gld.

Mest. odb. Murnik poroča na dalje v imenu stavbinskega odseka o oddaji gradnje nabrežja pri Ljubljani ob Hradskega mostu ter predlaga, naj se delo izroči stavbinskemu mojstru Filipu Zupančiču za 14337 gld. 59 kr.

Na predlog mest. odb. dr. Tavčarja in Gogole se sklone, razpisati nov natečaj za to gradnjo ter kolikor možno hitro o tem poročati mestnemu odboru.

V imenu odseka za olepšavo mesta in v imenu finančnega odseka poroča mest. odb. Hribar o prodaji mestne parcele za zidanje jahalnice. Poročevalec stavi z ozirom na to, da bo jahalnica javno poslopje, naslednje predloge:

1.) Odboru za zidanje jahalnice v Ljubljani prodaja se od parcel 504 in 505 oni del mestnega posestva, kateri je v paralelogramu od kota kolizejske in zdanje od Latermannovega drevoreda proti Kolizeju držeče ceste pod novo tovorniško in kolizejsko cesto in ono ulico, katera teče sporedno od Frana Josipa ceste, v meri 764,30 štirijaških metrov.

2.) Odbor se zaveže, da bo na tem prostoru, in sicer na sredi, sezidal jahalnico, okolo pa bo deloval vrt.

3.) Odboru za sezidanje jahalnice prodaja se gori imenovanega prostora 400 štirijaških metrov à 6 gld. 22 $\frac{1}{2}$ kr., ostalih 264,30 štirij. metrov pa à 3 gld. 11 $\frac{1}{4}$ kr.

4.) Vsi eventualni napisi okolo poslopja, na poslopji in na notranjih in vnanjih delih poslopja morajo se z ozirom na javni njegov značaj najprej v slovensčini in potem v nemščini napraviti.

5.) Za to prodano ozemlje dobljena svota se porabi za plačanje posojila mestnega posojilnega loterijskega zaklada za nakup posestva Tivoli. — Vsi predlogi so se sprejeli, in potem se je seja zaključila.

— (Včerajšnji „Slovenski Narod“) prinaša med domačimi stvarmi našega lista se tikajočo notico, v kateri se nahajajo tudi sledeči stavki: „Hujškač v Kolodvorskih ulicah, tudi „Ljubljanski List“ imenovan, vladni list kranjske deželne vlade, siplje dan za dnevom najsurovejše psovke na vse slovenske narodnjake, kateri se nečejo uklanjati Winklerjevemu

Načini so raznovrstni — ki se ravna po odnošajih in osebah, na koje treba delati vtis.

Najpreje treba umeti, kako se oblačiti. . . „Obleka dela človeka“, pravi stara prislovica, torej tudi pri dekletu obleka igra prvo ulogo.

Gospica, ki se moží, mora biti vedno pripravljena za napad, vedno mora biti oblečena po šegi. Ne sme se tudi inače oblačiti, nego druge dame, ker bi se drugače mislilo o njej, da hoče biti originalna.

Dalje mora biti gospica povsodi ondi, kamor hodijo druge dame. O nedeljah in praznikih mora iti ob polu 11. uri v cerkev, dalje k promenadni godbi, po zimi zopet na drsališče, v javna predavanja, koncerte, gledališče, plese itd.

Gospico, ki se moží, vodi mati ali teta povsodi tja na ogled, kar je možno najlepše, najmodneje, najdragoceneje in najokusneje oblečeno. Treba je, da jo ljudje ondaj vidijo, da bi bôdla v oči, kajti zleze naj komu v oči, kedo vé, kaj se ne zgodi!

Gospice, ki so za oddati, biti morajo prekanjeni diplomati. Ne smejo hoditi na sprehod in v javne zabave v družbi dam, koje so krasnejše

maliku Šukljeju. V „Ljub. Listu“ ne najdemo nič drugega, kot podlo zabavljanje na narodno večino, strastno hujskanje in smes neresnice. Težko obtožbi nasproti pozivljemo „Slovenski Narod“, da nam s fakti dokaže, kedaj in kako smo psovali slovenske narodnjake, kedaj smo zabavljali na narodno večino, kedaj smo hujskali in kje se nahajajo v našem listu neresnice. Dokler „Slov. Narod“ tega ne stori, je v naših očeh obrekovalec in lažnik. Vsa ta očitanja zasluži pač „Slovenski Narod“ sam! Sploh pa opazujemo, da skuša „Slovenski Narod“ nekaj časa sem z nekakim terorizmom postopati proti nam. Ako misli, da bo imela ta nova njegova metoda zaželjeni vspeh, moti se zelo. Pred „prekim sudom“, ki zboruje v „Národní Tiskarni“ mi ne poznamo strahu! To bodi dotičnim gospodom jedenkrat za vselej povedano!

— (Splošno kranjsko veteransko društvo) imelo je dne 14. t. m. občni zbor v magistratni dvorani. Društveni predsednik gosp. Mihalič otvoril je sejo, pozdravil navzočne ter potem govoril daljši domoljubni govor, ter se oziral na delovanje društva, kako je podpiralo ranjene vojake, skrbelo za njih vdove, kako je o vsaki priliki praznovalo svečano rojstvene in godovne dneve članov cesarske hiše. Konečno spodbujal je gospode članove, naj vstrajajo na zdanji poti človekoljubnega delovanja. — Iz računskega sklepa za 1884/85 leto razvidamo, da je imelo društvo v minulnem letu 1941 gld. 94 kr. dohodkov, 1886 gld. 67 kr. stroškov, torej ostanka 55 gld. 27 kr. Društveno premoženje znaša 5131 gld. 33 kr., katero je večinoma naloženo v kranjski hranilnici. Društvo šteje 379 članov. — Volitve izvršile so se takó-le: Predsednik Jurij Mihalič, njegov namestnik A. Schaffenrath; prvi tajnik Jarnej Lichtenegger, drugi tajnik Viljem Bischof; blagajnik Skube; odborniki: Karol Brosch, Lorenc Blaznik, Jakob Čik, Jan. Cigoj, Ant. Hočevar, Mat. Hrovat, Andr. Jagonak, Ferd. Jant, J. Jarec, J. Klobaus, Fran Kalan, Fr. Lampl, Jak. Milavec, Ant. Panholzer, Fr. Škof, M. Špan, Jos. Velkavrh in Mat. Žigur. — Z nazdravom na Nj. veličanstvo presvitlega cesarja zaključil je predsednik zbor.

— (Iz učiteljskih krogov) dobili smo naslednji dopis: Uže lansko leto se je občinstvo kakor tudi učiteljstvo v „Ljub. Listu“ pritožilo, da bi se prodaja sladčic in sladoleda posebno pri šolah uže iz zdravstvenih ozirov po polnem odpravila. Ali žalibog vse je še pri starem ostalo. Sladoledničar privaža svojo nezdravo kramo blizu šol ravno, ko se otroci zbirajo in mladino napaja z ledeno sladko vodo in daje jim tudi sladoleda, da ga iz papirja za tiste krajcarje ližejo, katere so jim starši za šolske potrebe dali. Naj pomaga kdor more, učitelji nimajo oblasti do prodajalca.

— (Redka divjačina.) Iz Konjic se poroča, da so dne 10. t. m. v okolici blizu Windischgrätzove žage ujeli hlapci obstreljenega jelena, kateri je tehtal 150 kilogramov.

— (Iz Moravč) se nam z dne 16. t. m. poroča: Danes ob 3 $\frac{1}{2}$ uri popoldne sta hiši posestnikov Frana Bizila in Janeza Kosa v Češnjicah pri Moravčah

in ljubeznivejše od njih, kajti pripetiti se zna, da bi se za-nje nihče ne brigal in ostale bi zemarjane.

Ne sme hoditi v „vizite“ in obiskavati domačih zabav v hišah, kamor zahaja mnogo mladih mož in kjer so jako lične in ljubke domače hčere.

Treba se je tudi ogibati dotike z damami, koje umejo očarati in privezati mnogo gospodov. Na domače zabave je vabiti dolžnost gospice le iz tacih rodbin, ki tudi jednake zabave prirejajo, da bi se obiski vzajemno mogli zopet vrniti.

Mlade možé treba je vabiti v hišo, kadarkoli je to možno, toda samo take, ki kaj obetajo. Zaljubljeni mladenič ali — kar je slabši — zasubenbeni zgubi pravilno na ceni in časih skoro za družbo tudi nema nobene vrednosti.

V občevanji s premožnimi in imenitnimi mladeniči dolžna je devojka, ki se moží, prisposodbljati se vsakemu značaju, vsaki želji in zahtevi, a vselej oziraje se na tega, s kom govori. Nje dolžnost je tudi, prebrisano pretehtati, česa mladi mož, s kojim baš govori, najbolj čišla ter mora prikup-

do tal pogoreli. Pogorelo jima je tudi nekaj papirnatega denarja in mnogo pisem. Pogorelca sta bila zavarovana.

— (Tatvina.) V noči od 14. na 15. t. m. izvršila se je v stanovanji štabnega nadzdravnika dr. Bocka v Vegovih ulicah št. 8. velika tatvina. Tatovi pokrali so obleke za blizu 100 gld. Vrli policiji pa se je kmalu posrečilo, zasačiti tatinske lopove, bili so to namreč potepuhi Anton Pance, Jakob Mihelič in Marijana Lampič. Dobili so pri njih razen jedne suknje še vse pokradeno blago.

— (Utonil.) Z Vrhnike se nam piše z dne 17. junija: Danes zjutraj ob petih zjutraj potegnili so iz vode štiridesetletno deklo Francisko Korenčan iz Ljubljane. Ker ni na nji nikakega znamenja, iz kojega bi se dalo sklepati, da se je dogodil kak zločin, in ker je znano, da se je reví včasih bledlo, sluti se po pravici, da si je sama končala življenje.

— (Hud vol.) Iz Višnje Gore se nam poroča: Dne 16. t. m. peljala je kmetica Ana Pakj iz Vrha poleg Višnje Gore vola, katerega je njen sin prejšnji dan na sejmu v Šent Vidu zamenjal, ob 6. uri zjutraj na pašo, pri kateri priložnosti jo je vol tako pobodel, da so jej želodec in čreva iz trupla stopila in je smrt neizogibna.

— (V Krapinske toplice) došlo je do 11lega t. m. 314 strank s 585 osebami.

Narodno-gospodarstvene stvari.

Poštna hranilnica.

(Konec.)

S tem, da vložnik koga na nedoločen čas pooblastí, postane mu mogoče storiti, da se iznosi, ki jih odpové, izplačujejo človeku, kateremu je on enkrat za vselej do oporeka oblast dal, bivaj on v istem ali v katerem drugem določenem kraju, ter mu ni treba za vsako posamično vračilo novega pooblastila izdajati. Ta pooblastitev na nedoločen čas mora se napisati na neki v to namenjeni tiskanci ter jo je treba vselej sodno ali po notarji dati overoviti. Ona ima dva kupona, ki služita za vzprejem podpisa tiste osebe, kateri se daje oblast. Ko pooblaščenec pooblastilo podpiše, dolžan je vložnik tako podpisano pooblastilo pokazati poštnemu uradu svojega kraja.

Odpoveduje se, kakor je navadno, samo da mora vložnik zahtevati, naj se plačilna nakaznica pošilja pooblaščenecu, katerega adresu mora povedati.

Vložnik pošlje vložno knjizico, da se z njo vračilo vzdigne, kakor se mu pozdi, ali pooblaščenecu ali pa izplačujoči biralnici. V poslednjem slučaju naj se poslatev priporoči ter je poštnine prosta.

Biralnica pošlje vložniku precej po opravljenem izplačilu, a najdalje v osmih dnevih njegovo knjizico poštnine prosto nazaj.

Pooblastilo na nedoločen čas ostaja v rokah pooblaščenega. Vložnik sme vsak čas pooblastilo oporeči (preklicati). Le-ta oporek mora se na tiskanci šteev. 15c poštno-hranilničnemu uradu priobčiti ter je veljaven od dne, katerega se stranki o tem izdá potrdilo.

ljivim načinom na svoji osebi pokazati, da to, kar se njemu dopada, je i njena največja omiljenost in hrepenenje. Dolžna je, činiti na vsacega prijeten vtis, kajti, kedo vé, kaj se še zna vse prigoditi . . .

In ne jedenkrat se zgodi, da se gospica tekóm jednega samega večera kaže napadno resna ali vesela, ljubeča trušno zabavo družbeno ali le slasti domačega življenja rodbinskega, ženskino občutljivost ali pa je nežna in možato odločna, vdana ali zapovedovalna, skeptična ali eksaltirana — vselej, kakor to nanese razpoloženje njenega družnika.

A vse to mora ona učiniti jedino v ta namen, da bi se jej prikazal konečno iskreno pričakovani rešitelj, koji naj bi jo osvobodil iz tega prokletega in nesrečnega položaja gospice, ki se moží, koji bi jej dal ime: soproga ter jej konečno dovolil, da bi postala za ves čas to, kar je v istini, da bi bila sama za-sé!

No, ali bo še kedo trdil, da je robstvo uže povsodi odpravljeno? — Gil Blas II.

